

תת"ע 5886/04/21 - ריאד חמאדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5886-04-21 מדינת ישראל נ' חמאדה
תיק חיצוני: 41211024637

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	ריאד חמאדה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.05.21.

1. ביום 8.04.21 קיבל המבקש לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41211024637 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב מנועי מבלי שהיתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי[נוסח חדש], תש"ל - 1970 ועבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לסעיף 308(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרה עליו פסילה למשך 3 חודשים הופעל עונש פסילה על תנאי למשך 2 חודשים שנגזר עליו בגין הרשעה קודמת במצטבר, פסילה על תנאי של שלשה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. המבקש, טען כי נעדר מהדיון כיון שהדיון התקיים בערב חג אצל המוסלמים וכן בשל נסיבות אישיות קשות. לטענת המבקש הוא סבר שהדיון יידחה בשל החג ולכן לא התייצב בבית המשפט. לטענת המבקש כי הוא תיקן את תיקון

את הרכב, אך בשל נסיבות שאינן קשורות בו לא ניגש למכון כדי להכשיר את הרכב לנסיעה.

4. לטענת המבקש העונש שהוטל עליו מחמיר ותקופת הפסילה ארוכה. לחילופין ביקש המבקש לדחות את תחילת ביצוע הפסילה בשלושה חודשים, על מנת לאפשר לו להתארגן.

טענות המשיבה

5. המשיבה טענה כי המבקש קיבל לידי את ההזמנה לדין ואף חתם עליה, מיד בסמוך לאחר ביצוע העבירות ולכן טענתו לפיה סבר שבשל החג של המוסלמים הוא יכול לא להתייצב לדיון מבלי לבקש את רשות בית המשפט וללא בקשת דחיה אינה יכולה לעמוד לו.

6. אשר לעונש שהוטל על המבקש, טענה המשיבה כי נוכח עברו התעבורתי הכולל עשרות עבירות מדובר בעונש סביר ומידתי המצוי במתחם הענישה ולכן לא נגרם למבקש כל עיוות דין.

דין

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסי"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסי"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

11. מדובר בבקשה המוגשת ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מהצורך אדון בבקשה לגופה.

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. ההזמנה לדיון שנקבע ליום 12.05.21 נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירות והוא אישר את קבלתה בחתימת ידו.

13. המבקש טען בעלמא כי סבר שמועד הדיון יידחה בשל החג המוסלמי ובשל נסיבות אישיות קשות, אותן בחר לא לפרט ולגביהן לא צרף כל אסמכתא. על אף שידע על מועד הדיון, עשה דין לעצמו לא התייצב לדיון ואף לא היגש בקשה לדחייתו. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

16. המבקש לא כפר במיוחס לו בכתב האישום. טענתו לפיה תיקן הרכב אך לא הסדיר חידוש הרישיון במשרד הרישוי לא נתמכה בראיות והיא אף אינה טענת הגנה שעשויה להביא לשינוי תוצאת פסק הדין. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).

17. למבקש עבר תעבורתי מכביד הכולל 124 הרשעות קודמות ובכלל זה פסילה על תנאי שהינה ברת הפעלה. בנסיבות אלה אני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

18. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי של למעלה מ-3 חודשים ללא נימוק המצדיק זאת וגם בהיבט זה דין הבקשה להידחות.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

19. לפנים משורת הדין ונוכח נסיבותיו האישיות של המבקש דוחה המועד להפקדת רישיון ליום 1.12.21. מורה על ביטול תוספת פיגורים. המבקש ישלם את הקנס ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 1.12.21.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אלול תשפ"א, 28 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.